

då fördras den kränkta äran, för-
rarns blod, och Barnets fördrifvande
er kufft. Hvem har gifvit den ärelö-
sa äran? Djefvulen, som inbillas
sig vara en Engel, och som kan en
djefvul. Dens ärelösa människans
har fått samma djefvulfska natur.
Hon vill icke mista sin inbillade ära
inför verlden, ehuru hon i sitt förne-
de tillstånd är de facto, ärelös inför
Gud. Hvad kan en förnead varelse
hafva för människovärde, en för-
nattig varelse, som i moraliskt af-
seende, fränket under de affkälige
djurarnas. Hvem undaste kräp kan
bättre besyftat sin bestämmeelse och
Skapelsen? Andamål, en människa.
1501. Vi nämnde, att ambitionen icke
kan tillfrids ställas med annat än
blod. Måtte Guds kända ära fördras
de samma blodiga offer? Måhända
var Hans beherrskad af ambition
vilken Passion icke kan till-
frids ställas med mindre än förjör-
rarns blod? Och, när förjöraren
icke hade något blod, sine äror
så måtte Guds kända ära tillfrids
ställas genom Sörens blod, enär mo-
dens känslan, kärleken icke tillät
hon, att förskjuta sitt yngsta
Barn, och göra det bligt olyck-
ligt. —

1502. Om Gud vore beherrskad af
samma djefvulfska Passion, som
verlden tyraner: så skulle han
vara tvungen, att betrakta förjör-
nings verket, såsom en verkad af
Guds äregerighet, vilken icke
kunde tillfrids ställas med annat
än blod. Men Gudske lov! Förjör-
nings verket går icke ut på ett
tillfrids ställa Guds äregerighet, utan
det går ut på, att tillfrids ställa
föräldrahjertats kraft, rumliger
Samuets krasst, och kärlekskras-
st: Guds Stränga rättfärdighet och
ädeliga kärlek, måla tillfrids-
ställas genom förjörning. 
1503. Låt oss nu undersöka, hvad det
egentligen är, som upväcker själva lidan-
det: föräldrahjertat. Hvar den statta mo-
dern är det en strid emellan ambition
och moderskänsla. Men deti kennes
hjerta vinnes den djefvulfska Pas-
sionen. Ambitionen, såsom moders-
hjertats ömtret: och såliden blir
hon, att ingen försoning kan göras
rum. Enden föräldrans kända ära
är kränkt: så måtte det olyckliga
Barnet förskjutas. Ambitionen tillä-
ter icke, att föräldran erkänna en
nora för sitt Barn.
1504. Men uti den religiösa modern
bräkt, är det en strid emellan tvungen
de ädelaste passioner, hvar af